

dosarul nr. 2ra-1310/18

prima instanță: Judecătoria Orhei, judecătorul: S. Procopciuc

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Maria Ghervas,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Gladiuc împotriva Primăriei s. Susleni, r-nul. Orhei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Boris Gladiuc,

c o n s t a ț ă :

La 28 ianuarie 2015 Boris Gladiuc a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva Primăriei s. Susleni r-nul. Orhei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei (în continuare OCT Orhei), cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului din s. Susleni, r-nul. Orhei cu nr. cadastral XXXXXX, prin uzucapiune cu radierea dreptului de proprietate a Primăriei s. Susleni, r-nul. Orhei asupra casei de locuit și a terenului aferent.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este locuitor a s. XXXXXX, r-nul. XXXXXX și a avut o vecină, Maria Sîrghi, care la 12 octombrie 2012 la notarul public Oxana Vișanu prin testament i-a testat averea sa.

Reclamantul a menționat că, prin certificatul de moștenitor testamentar nr. XXXXXX din 13 octombrie 2014 el a primit moștenirea rămasă după decesul lui Maria Sîrghi, care constă din sectorul de teren agricol, situate în extravilanul s. XXXXXX, r-nul. XXXXXXXX, cu suprafața de 2,3591 ha, cod cadastral XXXXXX.

Reclamantul a indicat că, decedata Maria Sîrghi a avut în proprietate privată o casă de locuit în s. Susleni r-ul Orhei, iar conform certificatului eliberat de

Primăria s. Susleni, r-nul. Orhei, la interpelarea avocatului său, după decesata Maria Sîrghi, sunt înregistrate următoarele bunuri cu drept de proprietate : teren agricol, cod cadastral XXXXXX cu suprafața de 2,3591 ha, teren agricol, cod cadastral XXXXXX cu suprafața de 0,1348 ha, grădini în extravilanul s. Susleni, r-nul. Orhei cu suprafața de 0,15 ha.

Potrivit certificatului din 18 noiembrie 2014 eliberat de OCT Orhei, dreptul de proprietate a cet. Maria Sîrghi a fost înregistrat asupra bunurilor imobile în extravilanul s. Susleni, r-nul. Orhei, cod cadastral XXXXXX.

Reclamantul a indicat că, conform certificatului eliberat de Primăria s. Susleni și a OCT Orhei nu este înregistrată casa de locuit după Maria Sîrghi, fapt conformat prin extrasul de la arhiva raională Orhei din 13 octombrie 2014, dar familia Nadejdei Sîrghi, cont.nr.XXXXXX, care avea următoarea componență a familiei : Sîrghi Nadejda Pavel și Sîrghi Maria Vasile. Pe contul său, figurează casa de locuit din anul 1951. După decesul mamei din 1997, Sîrghi Maria a avut casă de locuit, care este în vecinătate cu el și este până în prezent.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului posesiunii, folosinței și dispoziției unui bun imobil, casei de locuit din s. XXXXXX, r-ul XXXXXXXX, cod cadastral XXXXXX, cont nr. XXXXXX, care a aparținut lui Sîrghi Nadejda a.n. 1922 și decedată la 17 martie 1997 și Sîrghi Maria a.n. 11 aprilie 1949 și decedată la 01 ianuarie 2013.

La 04 mai 2015 reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat să fie recunoscut dreptul de proprietate prin uzucapiune asupra casei de locuit din s. XXXXXX, r-nul. XXXXXX cu terenul aferent, cu suprafața de 68 m.², nr. cadastral XXXXXX, amplasată pe un sector de teren cu suprafața de 0,1003 ha, cu radierea dreptului de proprietate a Primăriei s. Susleni, r-nul. Orhei asupra casei de locuit și a terenului aferent.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Orhei, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Gladiuc Boris către Primăria s. Susleni r-nul. Orhei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului.

La 29 septembrie 2016 Gladiuc Boris a depus apel nemotivat, iar la 05 decembrie 2016 cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 29 septembrie 2016 a Judecătoriei Orhei prin care a solicitat admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară din 18 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost ridicată cauza de la examinare și remisă către instanța de fond pentru a se expune asupra radierii dreptului de proprietate a Primăriei s. Susleni asupra bunului imobil.

Prin hotărârea suplimentară din 28 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei a fost admisă cererea lui Gladiuc Boris cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare și s-a respins ca neîntemeiată pretenția privind radierea dreptului de proprietate a satului Susleni asupra bunului imobil, casa de locuit din sat. Susleni cu terenul aferent, cod cadastral XXXXXX.01.

În susținerea soluției date instanța de fond a constatat că imobilul ocupat de familia Sîrghi conform materialelor cauzei nu avea statut de proprietate a familiei Sîrghi, dar numai de posesie. Astfel Primăria s. Susleni a dobândit dreptul de

proprietate asupra imobilului legal, iar reclamantul nu a prezentat probe certe și pertinente în virtutea circumstanțelor stabilite, motiv din care instanța a ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Boris Gadiuc și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 29 septembrie 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 14 mai 2018 Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, cu transmiterea dosarului la rejudecare (f.d. 151-152).

În motivarea recursului recurentul a menționat că cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel nu este de acord și le consideră nelegitime și nefondate, care urmează a fi casate din motivul că instanțele ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material și procedural, iar prin faptul că a petrecut ședința în lipsa sa, a încălcat prevederile Constituției Republicii Moldova, art. 5 din Codul de procedură civilă și art. 6 CEDO, dar și i-a îngreunat accesul la justiție, la un proces echitabil, i-a încălcat dreptul la apărare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 19 martie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca, la 14 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de Boris Gladiuc reprezentat de avocatul Ion Leca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Visternicean